

[Miljøministeren]

hvor mange gange man kan behandle en afgrøde med den mængde bekæmpelsesmiddel, der er solgt til formålet.

Opgør vi bekæmpelsesmiddelforbruget på denne måde, er behandlingshyppigheden for det samlede landbrugsareal i 1981 1,6 og i 1984 3,5 behandlinger pr. ha pr. år. Det er en stigning på 115 pct. fra 1981 til 1984, mens salget af virksomt stof i samme periode kun viser en stigning på 23 pct.

Forskellen mellem de to opgørelsesformer skyldes, at der i 1984 i gennemsnit blev anvendt 2,8 kg aktivt stof pr. ha, mens der i 1981 blev brugt 4,4 kg aktivt stof pr. ha for at opnå den ønskede bekæmpelse. Det skyldes, at der er kommet et antal midler på markedet, som virker ved meget lavere dose-ning end de traditionelle.

Vi kan altså konstatere, at bekæmpelsesmiddelforbruget udtrykt som behandlingshyppighed er kraftigt stigende, selv om salget af aktivt stof viser meget lavere stigningstakt. Stigningen i behandlingshyppighed fra 1981 til 1984 dækker over et større forbrug af både ukrudtsmidler, insektmidler, svampemidler og vækstreguleringsmidler. Særlig markant er stigningen i forbruget af svampemidler og vækstreguleringsmidler. Dette skyldes hovedsagelig, at vintersædsarealet i samme periode er udvidet fra 198.000 ha til 649.000 ha. Dyrkningen af vintersæd er af flere årsager ønskværdig, men medfører en betydelig større anvendelse af svampemidler og vækstreguleringsmidler end vårsæd.

Det bør her nævnes, at det samlede bekæmpelsesmiddelforbrug i 1981 var lavere end forventet på grund af meget nedbør. Dette bevirkede i sig selv en større stigning i perioden, end der ville have været med et mere normalt år som udgangspunkt for beregningerne.

Der er gennem de seneste år registreret negative miljøeffekter i det dyrkede land, som højst sandsynligt skal ses i sammenhæng med brugen af bekæmpelsesmidler, selv om andre forhold også spiller ind. Jeg er bekymret over denne udvikling, fordi virkningen i miljøet af det nuværende bekæmpelsesmiddelforbrug ofte indtræder med en vis forsinkelse. Det er dog et positivt tegn, at den foreløbige beregning over forbruget for 1985 lader formode, at der ikke er sket yderligere stigning. Jeg mener derfor, det er nødvendigt, at vi hurtigt begrænser de negative

miljøeffekter ved brugen af bekæmpelsesmidler. Det kan ske på to måder: for det første ved, at man omlægger forbruget til de mindst skadelige midler, for det andet ved, at man begrænser forbruget så meget som muligt.

Jeg vil imidlertid understrege, at anvendelsen af bekæmpelsesmidler i landbruget har meget stor økonomisk betydning. Jeg lægger derfor vægt på, at begrænsninger i forbruget tilrettelægges sammen med de interesserede parter, således at det kan ske på en fornuftig måde i forhold til erhvervets interesser.

Jeg vil i denne samling fremsætte et forslag til ændring af kemikalieloven. Hensigten med de lovændringer, jeg vil foreslå, er at koncentrere forbruget om de mindst skadelige midler.

Dernæst har jeg bedt miljøstyrelsen om i samarbejde med landbrugsministeriet og landbrugsorganisationerne at iværksætte en række initiativer for at begrænse forbruget. For at lægge forbruget over mod anvendelsen af mindre skadelige midler mener jeg at kravene til midlernes egenskaber må skærpes. Det kan være egenskaber som f.eks. en meget høj akut giftighed, specielt bekymrende langtidsvirkninger eller meget lang nedbrydningstid.

Jeg har dernæst bedt miljøstyrelsen om i forbindelse med godkendelse af midler at skærpe den administrative praksis for, hvilke midler der må anvendes af private, dvs. ikke-erhvervsmæssig anvendelse.

Bekæmpelsesmidler, der nedbrydes langsomt, og midler, der er aktive over for ikke bare skadevoldere, men også andre organismer, bør ikke anvendes af private. For landbrug, skovbrug og gartneri er der vigtige erhvervsmæssige grunde til at acceptere brug af kemiske stoffer. En tilsvarende betragtning gælder ikke for privat anvendelse af bekæmpelsesmidler.

For at lede forbruget over mod andre skadelige midler vil jeg foreslå en ændring af loven sådan, at mere skadelige midler ikke bør godkendes, hvis der findes mindre skadelige alternativer.

Jeg har i øvrigt konstateret, at der har været en række problemer i forbindelse med revurdering af de gamle bekæmpelsesmidler. Jeg vil derfor foreslå, at lov om kemiske stoffer og produkter ændres således, at der tilvejebringes en klar hjemmel til, at de gamle